

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH
AUTORŮ

LEDEN 2020 *** ROČNÍK XXI. *** ČÍSLO 1

Citát inspirující:

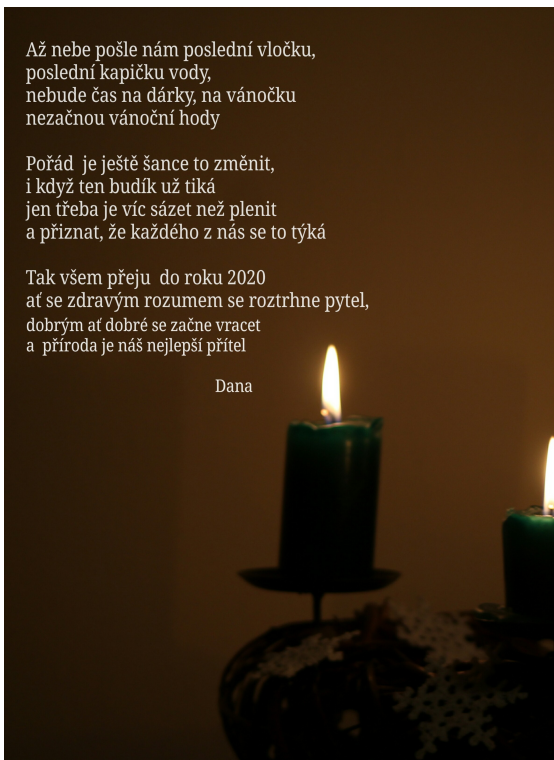
„Kvalitní literatura vám může na okamžik zpestřit život, a zaplat'pánbů za to. Optimistu z vás neudělá.“ Patrik Ouředník

Až nebe pošle nám poslední vločku,
poslední kapičku vody,
nebude čas na dárky, na vánočku
nezačnou vánoční hody

Pořád je ještě šance to změnit,
i když ten budík už tiká
jen třeba je víc sázet než plnit
a přiznat, že každého z nás se to týká

Tak všem přeju do roku 2020
ať se zdravým rozumem se roztrhne pytel,
dobrým ať dobré se začne vracet
a příroda je náš nejlepší přítel

Dana

JEDNADVACET !

Lednovým číslem KOBRY se otevírá již její
jedenadvacátý ročník !!!

Co k tomu dodat? Když v listopadu 2000 vyšlo první číslo (na podzim uplyne 20 let – další důvod k oslavě) netušil jsem, že Kulturní občasník regionálních autorů bude mít takové trvání. Přiznám se Vám, že jsem si listoval prvními čísly a mnohdy jsem si říkal: Toto jsem psal já? Lidská paměť je chatrná. A proto jsem rád, že existuje KOBRA, neboť nám stále bude připomínat, co jsme všechno dělali, prožili, jak jsme se třeba před lety dívali na některé věci, které dnes chápeme zcela jinak. To všechno umí časopisové periodikum. Ale je třeba pilně zaznamenávat, zpracovávat, aby nic nebylo zapomenuto.

Co bylo o KOBŘE napsáno v knize „Dvacet let literárního spolku“ v roce 2010? Připomínám a cituji: *Kobra začala vycházet v listopadu 2000, ČAJ v říjnu 2002. Zatímco Kobra poskytuje informace o naší činnosti, literárních soutěžích, připomíná zajímavé knihy či kulturní akce, přináší rozhovory se členy a přáteli z jiných klubů, tak ČAJ umožňuje uveřejňovat tvorbu členů a našich hostů.*

KOBRA byla zkrátka při všem důležitém a podstatném. Dvacet let. Vlastně jednu generaci. Víím, že řada klubů vydávala svoje noviny, mnohdy měly jepičí život. Málokterý vydržel jeden dva ročníky.

Doufám, že KOBRA neřekla poslední slovo a ještě nějaký čas bude s námi, aby zachycovala naši současnost, přetvářela ji ve vzpomínky, aby byla svědkem našeho konání.

Nezapomínejme, že KOBRA má i svoje nezapomenutelné přílohy, hlavně tu silvestrovskou zaručeně nezaručených zpráv, potom přílohy z různých literárních setkání (MAPOJ, JPJ, příloha almanach, 5 let KOBRY).

Pokud si chcete zavzpomínat nebo dohledat nějaké informace nebo data, tak neváhejte na <http://ikobra.rehec.cz/> . Jsou tam ve formátu „pdf“ všechna vydaná čísla. Přejí Vám příjemné počtení.

A KOBŘE ještě pěkných pár let!

Václav

VÍTE, ŽE ...

- Ilona Pluhařová vydala v prosinci 2019 knihu „Žabolo a vešák Nefeš. Froscholo und Unfesoh.“ Kniha vyšla v nakladatelství Silenka ve spolupráci s librix.eu. Jedná se o česko – německou knížku (spoluautory Xaver Metzger a Martin Metzger). Ilustracemi knížku doplnil Jan Pluhař junior.

- V bulletinu Střediska východočeských spisovatelů „Kruh“ číslo 58 (vyšlo prosinec 2019) vyšly básně Václava France ze sbírky „Opuštěná hnízda dětství“, a to „Pocit, Občas pláč a Vyhlížení.“ Dále v bulletinu najdete informace o říjnových a listopadových časopisech KOBRA a ČAJ.

- Ve „Zpravodaji Šrámkovy Sobotky“ číslo 6 (listopad – prosinec 2019) vyšla na titulní straně básně Josefa Jindry „Vánoční stromček.“ Zároveň v čísle najdete rozhovor Pavlíně Havlové s Josefem Jindrou „Josef Jindra oslavil 85 let.“

- V časopise „Pod Zvičinou“ číslo 5/2019 najdete básně Václava France „Na konci vesmíru, Ranní přání, Zimní chvění a Odešel rok“ a úryvek z knihy „František,“ a to „Jak jsme dělali Mikuláše a čerta.“

Václav

UZÁVĚRKA ŘEHČSKÉ SLEPICE

Sdružení rodáků a přátel Řehče vyhláší
19. ročník literární soutěže ŘEHČSKÁ SLEPICE 2020
Motto 19. ročníku: I Vánoce v dubnu mají svoji poezii!
Uzávěrka soutěže je v pátek 10. ledna 2020.

Veškeré informace na <http://slepice.rehec.cz/> !

První číslo ČAJe roku 2020 přináší jednu zvláštnost. Hostem a zároveň zpovídanou osobou je chebská malířka a spisovatelka Dáša Kalina, kterou jsem potkal v loňském roce na dovolené v západním cípu naší vlasti. Potěšila mě její kniha „Jimi pes filosof“ a její obrázky (aspoň jeden jsem si dovolil představit na titulní straně). A pochopitelně i její ochota odpovídat na moje otázky. Přiznala se, že : „Město Cheb je pro mě trvalou inspirací!“

Dovoluji si představit „Knihy o naší nedávné minulosti.“ Ta první nás vrací do přelomu roku 2000 a 2001, tedy tisíciletí. Před devatenácti lety proběhla tzv. televizní krize. Byla u toho i Marcella Marboe. Svoje postřehy zaznamenala v knize „Bitva na Kavčí hoře.“

Druhou autorkou, kterou připomenu je Alena Vitázková. Její knihy o solárních baronech nás vracejí do zcela nedávné minulosti. Tehdy do našeho života vstoupil pojem jako fotovoltaika. Alena Vitázková byla přítom. Její třídlíná beletrie je literaturou faktu v románovém zpracování.

V rubrice „Výročí měsíce“ představuji George Orwella (zemřel v lednu 1950) a především jeho dvě méně známé knihy „Bože chraň aspidistru“ a „Farářova dcera.“

Tvorbu regionálních autorů představuje moje povídková fantazie „Proces s K.H.Máchou,“ ve které se snažím domyslet, jak by dnes dopadl autor Máje.

Václav

Michal VRBA – PRAK

Vydalo nakladatelství Argo v roce 2016

Michal Vrba (*1976) žije v Novém Bydžově a nedávno vydal svoji povídkovou knihu „Kolem Jakuba,“ ale svůj debut, nepočítám-li knihu „Hontoliny“ vydanou vlastním nákladem (o pekaři Závinu Hontolinin) si odbyl právě knížkou „Prak.“

Děj knihy nás zavede na počátek 60.let 20.století, kdy na opuštěnou chalupu přijíždí Pavla s dcerou Alenou. Chce chalupu prodat, a tak se chce rozloučit s místem spjatým s jejím dětstvím. Šestnáctiletá Alena objeví dva sešity, které napsal nějaký Marek, aby ospravedlnil svoji kolaboraci za války s Němci, ale především, aby ukázal, že díky praku udělal i odbojový čin. Zabil svého nadřízeného právě v období kolem „heydrichiády.“ Vysvětluje i svůj vztah k Tondovi, své bývalé ženě Pavle, kterou chtěl pomstít, když ji Němci uvěznil. Jenže pomstil se, díky Tondovi, na tom nepravém. Za války umírá i otec Aleny Martin, člen odbojové skupiny.

A právě v době, kdy Alena čte oba sešity, na chalupu přijíždí funkcionář Tonda, má chromou ruku a tvrdí, že je to pozůstatek boje na barikádách, ale Alena začíná chápat souvislosti. Ale má ještě hodně otázek, aby se vyznala v celém příběhu. Ptá se matky a před Tondou se podřekne, když se zmíní o praku. Matka obhazuje verzi, kterou zná od Tondy. A Tonda hledá sešity.

Co z toho všeho vzejde, nechám na čtenáři.

Zajímavé je, že autor vlastně děj rámuje knihou Zločin a trest, kdy Doskojevského román je vlastně taky takovým pohledem na zločin a trest, v našem případě kolaboraci a odboj, resp. následky po válce.

Knihla probíhá ve dvou časových rovinách, jednak současný děj na chatě a druhá časová rovina za války, na základě četby Aleny.

Knihu vřele doporučuji a určitě sáhnu i po dalších knihách Michala Vrby.

Václav

KONEC „NOVÝCH NOVIN“

Nový rok přináší řadu novinek, některé mohou být příjemné, jiné spíše naopak. Jednou z těch neradostných je ukončení vydávání regionálních Nových Novin.

Přiznám se, že když jsem se tuto zprávu dozvěděl, bylo mi smutno. Noviny, které vycházely dvacet dva let, jsem sledoval od počátku. Dá se říci, že jsem velmi brzy patřil k přispívatelům. Vzpomínám si dokonce na schůzku přispěvatelů v Zámecké vinárně někdy koncem 90.let minulého století.

Pochopitelně jsem posílal články s různou intenzitou. Byly doby, kdy jsem měl v jednom čísle i více článku. Přiznám se, že jsem měl ze spolupráce radost. Cítil jsem se součástí novin a později, když se stal redaktorem Martin Žantovský, jsem byl trochu upozaděn, protože Martin často psal o akcích, na kterých jsem byl taky. Ale to mi nevadilo. Nové Noviny mi prostě přirostly k srdci. Každý pátek patřily k mým malým radostem.

Bohužel už nebudou. Vzpomínám na zajímavé články pana profesora Úlehly, pozvánky na celou řadu akcí, například Jičínské besedy, v neposlední řadě potom na spolupráci kolem Řehečské slepice. Právě v Nových Novinách se od počátku soutěže objevovaly propozice této literární soutěže, stejně tak i výsledky a informace z vyhlášení. Symbolicky právě v posledním čísle Nových Novin, které vyšly v pátek 20.prosince 2019, byla informace o blížící se uzávěrce letošního ročníku Řehečské slepice.

Život půjde dál. Nechci psát žádný nekrolog, ale myslím si, že je to určitě škoda. Každý je nahraditelný a možná že se časem najde v regionu jiný vydavatel, to ukáže čas. Novým Novinám, jejich redaktorům a všem okolo se pohybujícím sluší se poděkovat za dvacet dva let zajímavých informací z našeho regionu. Oceňuji, že noviny nikdy neskouzly k politikaření, pletichaření a šíření pomluv. Víím sám, že třeba v případě některých mých příspěvků si redaktori ještě ověřovali informace, pokud měli pochybnosti. I to se v dnešní době cení.

Nabízí se říci s klasikem: „... sbohem a kdybychom se nikdy nesetkali, bylo to překrásné a bylo toho dost.“ DÍKY! Václav

„Žabolo a vešák Nefeš. Froscholo und Unfesch.“

Ilona Pluhařová vydala v prosinci 2019 knihu „Žabolo a vešák Nefeš. Froscholo und Unfesch.“ Kniha vyšla v nakladatelství Silenka ve spolupráci s librix.eu. Jedná se o česko – německou knížku (spoluautory Xaver Metzger a Martin Metzger). Ilustracemi knížku doplnil Jan Pluhař junior.

Útlá knížečka (52 stran) vyšla, jak se píše v předmluvě, jako dárek česko – německého přátelství. Může sloužit malým čtenářům (text tvoří velká písmena) právě při výuce německého jazyka. V závěru knížky čtenář totiž najde slovníček, kde si bude moci neznámá slova vyhledat. Zároveň může číst text německy a pokud nebude chápat obsah, může se podívat i na český text. Knížka by mohla být vhodnou pomocnicí pro učitele němčiny (nakonec Ilona Pluhařová právě učitelkou německého jazyka je, takže ví, o čem píše.)

Ale „Žabolo a vešák Nefeš“ není jen „učebnice.“ Je to veselá knížka, představující čtenářům zvláštní hrdiny, zeleného žabáka Žabola a vešáka Nefeše. A protože hlavní protagonisté chtějí zažít dobrodružství vydají se do světa, aby došli na Vše zelený Vrch, kde jsou lidé smutní a nešťastní, jak se dozvědí od staré želvy. Město totiž ovládá strašlivá banda zločineckých krys, která sežere místním veškerou úrodu. A tak se Žabolo stane šerifem a Nefeš pomocníkem šerifa a začnou bojovat ze zločinem.

A jak to dopadlo? Jsme přece jenom v pohádce, takže dobře, ale to si přečtěte sami.

Oceňuji, že text nabízí i zamyšlení a otázky pro děti. Například na str. 17 se píše: „Dali tedy hlavy dohromady. Máte, děti, také nějaký dobrý nápad?“

Líbí se mi i obrázky Jana Pluhaře juniora. Ono totiž namalovat takového vešáka v nadživotní velikosti vyžaduje velkou dávku fantazie.

Autorce a jejím německým spolupracovníkům ke knížce blahopřeji a třeba to nebyl jejich počín na poli česko – německého sbližování poslední!

Václav

V lednu se významného životního jubilea dožívá novinář, spisovatel a vydavatel Prochorovín Bohumír Procházka.

Jménem literátů z Jičínska přeji „proChorovi“ mnoho zdraví, štěstí, pohody, optimismu a hodně literární inspirace do dalších let!

Václav

Foto: Martin Žantovský

KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů

Interní tiskovinu regionálních autorů Jičínska

Připravil : Václav Franc, K Hájku 1724, 509 01 Nová Paka

Franczub@seznam.cz

Ročník 21. Číslo 1. Leden 2020.

(5.ledna 2020)

ikobra.rehec.cz